

هومن جعفری
روزنامه‌نگار ورزشیرونمایی از آن یکی
چهره استقلال

بازی اول استقلال مقابل سپاهان، ملاک خوبی برای قضاوت سایپتو نبود چرا که کل اردوی استقلال درگیر دعوای مربوط به حق پخش و شایعات آن و حتی تلاش برای راه ندادن شدن این تیم به ورزشگاه شد. از طرف دیگر به هر حال بازی اول ملاک درستی نیست. در بازی دوم، استقلال دو چهره داشت.

چهره اول، چهره ذهنی تیم سایپتو بود با سیستم خاص و نفرات خاص و دستور بازی خاص و همه اینها بر مبنای ذهنیت رؤیایی سایپتو نسبت به تیمش. اینکه بازیکنان فیزیکی مقدم‌ترند و اینکه سیستم سه دفاعه با قرائت او، در استقلال جا می‌افتد.

چهره دوم استقلال سایپتو، اما چهره رئال و واقع‌گرایانه‌ای بود که از آنالیز بازی در می‌آمد. او در بازی با سپاهان هم بلافاصله بعد از دریافت گل، سه بازیکنش را همزمان تعویض کرد تا خیلی زود تیمش را به بازی برگرداند. اینجا نیازی به تعویض‌های سه‌گانه نبود. با شروع نیمه دوم، او تیمش را با سیستم ۳-۳-۴ روانه میدان کرد و توپ و میدان و نتیجه را از آن خود کرد.

هواداران استقلال امید دارند که سایپتو بعد از دو بازی، چهره و ترکیب اصلی خود را شناخته باشد.

ترکیب تهاجمی نیمه دوم و نمایش قابل قبول این تیم - دست‌کم روی زمین بی‌کیفیت انزلی - به نظر بهترین ترکیبی است که مرد پرتغالی در چهار نیمه تجربه شده خودش در لیگ، تجربه کرده.

اما سطرهایی هم باید نوشت از ملوان. حیفاست اگر این تیم سقوط کند و بی‌انصافی است اگر از بازی سالم و دیدنی این تیم نویسیم. مازیار زارع فوتبال را ساده می‌بیند و ساده ارائه می‌دهد. ملوان شلیک پیله خاصی ندارد.

فوتبال بازی می‌کند. جنگنده و مبتنی بر دوندگی. تیمی است که برای گرفتن امتیاز حلال وارد زمین شده و این ارزش بالایی دارد.

قوی سپید، در انتظار تولدی ققنوس‌وار

سام ستارزاده
روزنامه‌نگار ورزشی

دومین شکست فصل انزلی‌چی‌ها بود، اما فوتبالی که شاگردان مازیار زارع در مقابل یکی از سرسخت‌ترین‌های لیگ پیاده کردند، دل‌های ما را برد. روی صحنه تک گل ملوان، پاس رو به عقب صادق بارانی که خود از محصولات تیم‌های پایه استقلال است، سطحی فراتر از فوتبال ایران داشت، که با بغل پای سجاد بازگیر توأم شد. در نیمه دوم، قوهای سپید به زیبایی با ضربه‌های سریع و حساب باز کردن روی سرعت و

تکنیک مسعود کاظمین و سجاد بازگیر، آسیب‌پذیرترین نقطه قلب دفاع آبی‌ها را نشانه گرفتند. می‌توان گفت، این دو بازیکن در بازگرداندن ملوان به بازی بیش از اینکه ناتوان باشند، بداقبال بودند. ملوان در دومین گام خود در حضور مجددش در سطح نخست فوتبال ایران، سه امتیاز را به یک رقیب تهرانی دیگر واگذار کرد اما بازی شجاعانه و تفکرات هجومی مازیار زارع به شدت مورد تحسین تماشاگران بازی قرار گرفت.

چنین نمایشی در حالی رقم خورد که در ترکیب انزلی‌چی‌ها، تنها سه خرید لیگ برتری حاضر بودند و سایر شاکله ترکیب اصلی از تیم قهرمان دسته یک حفظ شده بود. هنوز ستارگانی نظیر میلاد جهانی، اکبر ایمانی، عبدالله حسینی و محمد قادری به ترکیب ملوانی‌ها اضافه نشده‌اند.

شکست ملوان در هر دو بازی آغازین نباید ما را به این اشتباه بیندازد که آنان رقیب دست و پا بسته‌ای برای سایر

لیگ برتری‌ها هستند. بخش عمده‌ای از این ناکامی‌ها به بی‌تجربگی بازیکنان تیم و عدم وفق داده شدن آنان با فضای لیگ برتر بازمی‌گردد. با گذشت زمان، قوی سپید انزلی به آرامی مانند ققنوسی از دل خاکستر این شکست‌ها بیرون می‌آید. مازیار زارع به عنوان جوان‌ترین سرمربی لیگ بیست‌دوم، بی‌شک نامی است که قرار است با تیم یک‌دست اما بی‌ادعای خود، بارها در فصل پیش‌رو ما را شگفت‌زده سازد.

سمیه مهدی‌پور
خبرنگار ورزشیسایپتو را عصبانی
نکنید!

شاگردان سایپتو در هفته اول لیگ بیست و دوم مقابل سپاهان ناکام مطلق زمین بودند و بازی را با نتیجه دو بر صفر واگذار کردند. استقلالی‌ها که در هفته دوم در بازی با ملوان برای جبران شکست هفته اول به میدان رفته بودند اولین گل بازی را دریافت کردند، اتفاقی که شاید اشتباه بزرگ ملوانی‌ها بود. بعد از گل ملوان چهره سرخ سایپتو و بی‌تابی‌های کنار زمین این سرمربی به اوج رسید که برانکارد هلال احمر نیز از این خشم بی‌پهره نماند. اما تغییر سیستم و تعویض‌های سایپتو در نیمه دوم به خوبی جواب داد و آبی‌پوشان توانستند در نهایت بازی را با نتیجه سه بر یک به پایان برسانند. استقلال سایپتو برخلاف فصل گذشته به نظر می‌رسد خیلی راحت گل می‌خورد، شاید ترافیک خط حمله پرتغالی باعث شده حواس سرمربی از خط دفاعی کمی پرت شود اما آبی‌ها به خوبی نشان داده‌اند که پتانسیل بالایی برای موفقیت و ایجاد تغییر در بازی مقابل حریفان دارند.

نشریه «آبول» پرتغال نیز به اولین برد سایپتو در لیگ ایران با استقلال پرداخت و به تمجید از سرمربی پرتغالی نوشت: چرخش سایپتو در لیگ ایران با استقلال به سوی برد.

پس از شکست در هفته اول استقلالی‌ها به رهبری ریکاردو سایپتو، آنها اولین پیروزی خود را در لیگ ایران کسب کردند و در خارج از خانه با نتیجه ۳ بر ۱ ملوان را شکست دادند.

نیمه روشن استقلال

آرمن ساروخانیان

روزنامه‌نگار

سایپتو خوش‌شانس بود که استقلال در نیمه دوم بازی با ملوان نتیجه را برگرداند، ولی آیا این برد به معنی این است که مدافع عنوان قهرمانی روی دور افتاده یا هواداران هنوز باید منتظر غافلگیری‌های جدیدی باشند؟

مربی پرتغالی چند هفته است که کارش را در استقلال شروع کرده و در اردوی ترکیه و پشت درهای بسته نتایج خوبی گرفت، ولی آنچه هواداران در دو هفته لیگ برتر دیده‌اند، تیمی سردرگم است که انگار مربی و بازیکنان با هم کاملاً غریبه‌اند.

یکی از سوزنده‌های شروع لیگ ترافیک عجیب خط حمله استقلال بوده، ولی این تیم بعد از شکست هفته اول مقابل سپاهان در

سومین نیمه متوالی هم نتوانست گلی بزند و با شکست مقابل ملوان به رختکن رفت. استقلال سرانجام در نیمه دوم بازی با ملوان راه افتاد و سه گل زد تا سرمربی‌اش نفس راحتی بکشد.

البته بخشی از ناهماهنگی استقلال به طولانی شدن پروسه نقل و انتقالات تیم برمی‌گردد. محبی و قایدی که قرار است در خط حمله نقش کلیدی داشته باشند، هفته گذشته به تیم اضافه شدند و برای آماده شدن و هماهنگی نیاز به زمان دارند. این درباره سیاوش بزدانی، محمدحسین مرادمند و کاوه رضایی هم صدق می‌کند. در واقع سایپتو اردوی ترکیه را بدون این چند بازیکن برگزارد کرده که ممکن است همگی بازیکنان اصلی تیمش باشند.

این برد کمک کرد که استقلال از کورس عقب نماند و مربی پرتغالی هم وعده داد

که تیمش در یک ماه آینده به هماهنگی بیشتری برسد. با این حال همین بازی هم نکاتی داشت که می‌تواند برای بازی‌های بعدی به استقلال کمک کند. سایپتو اصرار داشت که استقلال را به عادت فصل قبل با سه مدافع به زمین بفرستد، ولی این تیم بعد از شیف به سیستم ۳-۳-۴ در نیمه دوم خیلی روان‌تر بازی کرد و در فاز حمله و خلق موقعیت خیلی بهتر بود. استقلال در نیمه اول با چشمی، سیلوا و غلامی که مدافعانی نسبتاً ایستا هستند و تمایل زیادی به جلو آمدن ندارند، عقب‌نشینی بی‌دلیلی داشت و به ملوان فرصت داد که پیش بکشد و گل بزند. یکی از دلایلی که مجیدی فصل گذشته سراغ بازی با سه مدافع رفت این بود که گوش‌های خوبی نداشت، ولی سایپتو چنین مشکلی ندارد و با حضور یامگا، محبی و حتی سلمانی و بابایی می‌تواند حملاتش را به راحتی از

کناره‌های زمین طراحی کند. اصرار به بازی با سه مدافع تنها زمانی توجیه خواهد داشت که استقلال در فاز دفاع شکننده باشد. دیگر نکته قابل توجه بازی انزلی نمایش ضعیف شهباززاده در نوک حمله بود. او مثل بازی هفته گذشته با سپاهان هیچ حرکت مثبتی نداشت و بعد از ورود قایدی خط حمله استقلال کاملاً دگرگون شد. شهباززاده اصلاً به بازیکنی که دو سال قبل آقای گل لیگ شد، شباهتی ندارد و اگر کیفیتش را ارتقا ندهد، خیلی زود به نیمکت می‌چسبد. به نظر می‌رسد که سایپتو بعد از بازی با انزلی به فکر استفاده از مثلث یامگا - محبی - قایدی در خط حمله باشد و با این سه مهاجم سریع و زهردار می‌تواند تمام تیم‌ها را به دردمسر بیندازد. همچنین پیمان بابایی هم آماده نشان داد و می‌تواند در هفته‌های آینده نقش پررنگ‌تری داشته باشد.

مازیار و استعدادهای بکر، بدون پلن B

چرا رؤیاهای بندر نقش بر آب شد؟

سعید زاهدیان
روزنامه‌نگار ورزشی

وقتی مهاجمان ملوان دو موقعیت عالی برای گل زدن را هدر دادند، چشم و حواسم به مازیار زارع بود که هر بار دو دستی توی سر کوبید؛ حال سرمربی جوان ملوان را در آن لحظات خوب می‌فهمیدم.

یک سال با جان‌کندن و زحمت شهر به شهر در لیگ یک بچرخ و بازی به بازی امتیاز بگیر و در سرما به خود نلرزی و در گرما کم‌نیآوری تا تیم را به لیگ برتر برسانی، باید هم جلوی استقلال در هفته دوم

بابت فرصت‌هایی که روی سهل‌انگاری و کم‌تجربگی از دست رفت، دو دستی توی سرت بزنی. مازیار زارع هفته اول را با حداقل فاصله (یک-هیچ) به پیکان که با مجتبی حسینی تیم خوبی ساخته، باخت؛ همه امید او به هفته دوم بود که جلوی استقلال خودی نشان بدهد. معلوم بود روی تیمش خوب کار کرده اما وقتی مهاجم تیمت بغل پای ساده را نمی‌زند تا ملوان به گل برسد، یاد این قانون نانوشته می‌افتیم: «تیمی که گل نزند، گل می‌خورد!»

ملوان تیم خوبی بود؛ مثل روزهای بازی مازیار، چغر،

دونده، تخس و البته سر به هوا بود!

تیم ملوان و بازی‌اش به دلم نشست؛ فارغ از این بازی، ملوان تیم محبوب من است. اگر فقط یک بار در سن سیروس بازی‌های ملوان را دیده باشی، عشق مردم بندر به فوتبال را با تمام وجود حس می‌کنی. پنجشنبه شب می‌توانست یک شب رؤیایی برای مردم بندر باشد. از آن شب‌ها که تا صبح شادی کنند و مثل صعود به لیگ برتر جشن بگیرند اما مردم انزلی احتمالاً تا صبح افسوس موقعیت‌های از دست رفته را خوردند.

از اینها که بگذریم، کمی نگران ملوان شدم. این

ملوان برخلاف زمان بازی مازیار و پژمان و سیدجلال، تیمی کوتاه قد، تکنیکی و سرعتی بود که روی زمین خوب بازی می‌کرد اما روی هوا همیشه چالش داشت. ملوان با مهاجمان ریزه‌اش مثل کاظمین و بازگیر، با گوش چپ و راست سرعتی خود که در اختیار پدرام قاضی‌پور، میلاد شعبانلو، مجید عیدی و مهدی مؤمنی بود، بارها استقلال را اذیت کرد و برای دقایقی چنان ته دل هواداران استقلال را خالی کرد که سپاهان در برد دو بر صفر هفته اول چنین نکرده بود. برای ملوان کم‌تجربه اما تکنیکی و سرعتی نگرانیم که در زمستان و زمین گل‌آلود انزلی که اغلب بازی

روی زمین سخت می‌شود یا در دیگر شهرها اگر به آب و هوای بد بخورد، پلن B و استراتژی‌ای برای بازی هوایی ندارد؛ این ملوان سال دیگر بازار نقل و انتقالات را پر از بازیکن می‌کند اما با این نفرات، مازیار زارع باید فکری اساسی برای بازی هوایی، ارسال از کناره‌ها و فوتبال فیزیکی حریفان بکند. در غیر این صورت، با تمام بازیکنان و استعدادهای بکر که ستاره‌های آینده فوتبال ایران هستند که تا دیروز نام‌شان را هم نشنیده بودیم، شاید آخر فصل، رویاهای بندر نقش بر آب شود. تا دیر نشده، مازیار باید برای این معضل چاره‌ای اساسی بیندیشد.

تیم فوتبال استقلال ۵۱ روز است که در رقابت‌های لیگ خارج از تهران شکست نخورده است. با برد ملوان در این هفته این رکورد بالاتر رفت و تمدید شد تا استقلال کماکان در بیرون از خانه یک تیم شکست‌ناپذیر باشد.

ملوان با دریافت ۴۷ گل از استقلال بیشترین گل خورده را از یک تیم در لیگ برتر داشته. با شکست هفته دوم در لیگ بیست و دوم این رکورد منفی اضافه شد. با ۳ گل که ملوان در هفته دوم لیگ بیست و دوم پذیرفت این رکورد ۵۵ گل شد.

برد استقلال برابر ملوان در هفته دوم لیگ بیست و دوم به سرپال ناکامی‌های این تیم پایان داد. در تقابل آخر دو تیم به میزبانی ملوان، استقلال هرگز برنده نشده بود و ۲ بار هم شکست خورده بود که هر دو با نتیجه ۴ بر ۲ بود.

آخرین برد استقلال مقابل ملوان در انزلی، مربوط به بازی دو تیم در ۷ آذر سال ۸۹ بود. آخرین بار در لیگ استقلال با گل عمران‌زاده میرانیش را شکست داد. استقلال بعد از ۱۱ سال و ۸ ماه و ۴ روز توانست طلسم پیروز نشدن در این شهر را بشکند.